

i dens nuværende Skikkelse; jeg skulde Intet hellere ønske, end at det maatte lykkes — og efter hvad der er mig sagt og vist af de i den Henseende Competente, holder jeg mig ogsaa overbevist om, at det vil kunne lykkes — at tilveiebringe en Bygning, som heller ikke med Hensyn til det Udre vil staaende, men blive en Prydelse for Pladsen, hvorpaa den staaer. Det er jo vanskeligt, saaledes som den ærede Rigsdagsmand gjorde, at dele imellem hvad Theatret yder, og til hvem det yder. Det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand skielne mellem Communen, som skulde have Lyst og Glæde, og det øvrige Land, som skulde have Nytte og Gavn deraf. Jeg antager, at man her hverken kan gjøre en Adskillelse mellem Lyst og Glæde og Gavn og Nytte eller imellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, og mindre og mindre kan denne Adskillelse gjøres, efterhaanden som alle Communicationsmidler forbedres; thi det er aabenbart, at det hele Land, idetsmindste i et langt større Omfang end tidligere, og tværtimod hvad den ærede Rigsdagsmand yttrede, vil komme til at tage Deel baade i den Lyst og Glæde og i den Gavn og Nytte, som Theatret kan stifte. Det staaer, som bekendt, over Theatret „Gi blot til Lyst“, det er upaatvivlelig fuldkommen sandt, at det ei er blot til Lyst, og det er ogsaa Hensigten, at det ikke skal være blot til Lyst. Dette Motto kan imidlertid ogsaa tages i en anden Betydning og da netop gjælde og faae en særegen Anvendelse for den, der har med Bestyrelsen af Theatret at gjøre, hvilket jeg, efter det Kjendskab, jeg har faaet dertil, har havt megen Lei-

lighed til at føle. Denne Opfattelse har ofte slaaet mig ved at see dette Motto, men jeg holder mig overbevist om, at det kun er forbigaaende, at man dog efterhaanden vil komme til Erkjendelse af den sande Betydning, der ligger i Mottoet, og at man derfor ogsaa beredvillig vil yde den Understøttelse, hvorom der er Spørgsmaal. Jeg skal ikke opholde mig længere ved det Punkt, der, skjøndt det jo ikke er af nogen overordentlig stor Betydning, dog har været Hovedspørgsmaalet, thi hvad der i den Henseende er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), er saa klart og tydeligt, at det i Grunden er mig uforstaaeligt, at man ikke ret har villet indsee, at det fra Regjeringen Foreslaaede dog er det, der nærmest naaer den Hensigt, som maa være fælles for Alle; men dette er maaskee en Følge af, at jeg befinder mig i det behagelige Tilfælde at være fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand, dog med Undtagelse af det skjulte Maal, han antydede; i den Henseende troer og haaber jeg imidlertid, at han tager feil, og jeg veed ogsaa, at han ikke vil tage det ilde op, naar det viser sig, at han har taget feil. Jeg troer ikke let, det vil kunne betvivles, naar jeg siger, at Intet kunde være navnlig den Minister, der har med Theatret at gjøre, kjerere, end at faae en saa skarp og streng Revision af Regnskabet, vedrørende Theatret, som muligt; i den Henseende er det umuligt, at der kan være nogen Forskjel mellem Rigsdagens og Ministeriets Opfattelse.